

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti
Vyšehradská 16
128 10 Praha 2

V Praze dne 23. srpna 2012

Námítky proti rozhodnutí o vyloučení z účasti v zadávacím řízení a proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky

podle § 110 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

Veřejná zakázka

Dodávka zboží i služeb spočívající v dodávce výpočetní a záznamové techniky a technologie automatického rozpoznávání hlasu a přepisu řeči do písemné formy v oblasti soudnictví včetně zajištění kompletní a komplexní implementace systémů a všech typů školení, ev. číslo zakázky v IS VZ US 208828

Zadavatel

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, PSČ 128 10, IČO 00025429

Stěžovatel

Consulting Company Novasoft, a.s. se sídlem Jesenice, Cedrová 1236, PSČ 252 42, IČO 27595137, zastoupena na základě plné moci Ing. Martinem Kovaříkem, místem podnikání Praha 4, Adamovská 3/804, PSČ 140 00, IČ 14947747, účastníkem sdružení INDOC

Adresa pro doručování

Ing. Martin Kovařík, datová schránka e4hyzmg, e-mail kovarik@indoc.cz

Přílohy

Plná moc

Znalecký posudek č. 2367/2012 zpracovaný Prof. Ing. Vladimírem Smejkalem, CSc. LL.M.

Sdružení INDOC

Tomáš Pfeffer
Ing. Martin Kovařík
Mgr. Vítězslava Kukáková

Šermířská 2378/3b, 169 00 Praha 6
Adamovská 804/3, 140 00 Praha 4
Zadní 209, 691 26 Pouzdrňany

IČ 87705508
IČ 14947757
IČ 88107787

www.indoc.cz

datová schránka [akjz487](#)
datová schránka [e4hyzmg](#)
datová schránka [kdw5ubt](#)

I.

Zadavatel - Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, PSČ 128 10, IČO 00025429 zastoupený Ing. arch. Pavlem Kasíkem, náměstkem ministra (dále jen „zadavatel“) uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) v informačním systému o veřejných zakázkách pod ev. číslem zakázky 208828 oznámení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Dodávka zboží i služeb spočívající v dodávce výpočetní a záznamové techniky a technologie automatického rozpoznávání hlasu a přepisu řeči do písemné formy v oblasti soudnictví včetně zajištění kompletní a komplexní implementace systémů a všech typů školení“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

Stěžovatel - Consulting Company Novasoft, a.s. se sídlem Jesenice, Cedrová 1236, PSČ 252 42, IČO 27595137, zastoupena na základě plné moci Ing. Martinem Kovaříkem, místem podnikání Praha 4, Adamovská 3/804, PSČ 140 00, IČ 14947747, účastníkem sdružení INDOC (dále jen „stěžovatel“) doručil zadavateli ve lhůtě pro podání nabídek svoji nabídku na veřejnou zakázku.

Dne 10.8.2012 bylo stěžovateli doručeno rozhodnutí zadavatele č.j. 42/2012-INV-Z/50 ze dne 7.8.2012 o vyloučení z účasti v zadávacím řízení podle § 60 odst. 2 zákona (dále jen „rozhodnutí o vyloučení“). Současně bylo stěžovateli doručeno také oznámení č.j. 42/2012-INV-Z/51 ze dne 7.8.2012 o rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky (dále jen „rozhodnutí o výběru“), jímž zadavatel rozhodl o přidělení veřejné zakázky vybranému uchazeči NEWTON Technologies, a.s. se sídlem Praha 4, Na Pankráci 1683/127, PSČ 140 00, IČO 28479777 (dále jen „vybraný uchazeč“).

Jako důvod vyloučení zadavatel uvedl, že stěžovatel ve své nabídce k prokázání splnění kvalifikace předložil vzorek serveru, který svými parametry neodpovídal požadavkům zadavatele uvedeným v zadávacích podmínkách.

Stěžovatel je přesvědčen o tom, že ve své nabídce prokázal kvalifikaci plně v souladu s vymezením tohoto pojmu tak, jak jej definuje zákon. Rozhodnutí o vyloučení proto považuje za nesprávné a učiněné v rozporu se zákonem, a to především po věcné stránce. Stěžovatel je navíc uchazečem, který v zadávacím řízení předložil nejvhodnější nabídku podle zadavatelem stanovených hodnotících kritérií. Nabídka stěžovatele obsahuje nejnižší nabídkovou cenu a současně stěžovatelem nabídnuté plnění vykazuje vyšší přesnost diktátu než plnění vybraného uchazeče. Pokud by tedy zadavatel stěžovatele nevyločil z účasti v zadávacím řízení, jeho nabídka by se umístila na prvním pořadí.

Stěžovatel proto podle § 110 odst. 4 zákona podává proti rozhodnutí o vyloučení a proti rozhodnutí o výběru námitky, a to z následujících důvodů.

II.

V odůvodnění rozhodnutí o vyloučení zadavatel uvádí: *Uchazeč ve své nabídce předložil vzorek serveru, který svými parametry neodpovídal technickým parametrům, které zadavatel požadoval v zadávacích podmínkách. Hodnotící komise v souladu s § 59 odst. 4 ZVZ oslovila stěžovatele se žádostí o vyjádření. Z předloženého vyjádření plyne, že předložený vzorek by technické podmínky splnil za předpokladu, že by byl rozšířen o další procesor. Tento procesor však součástí předloženého vzorku nebyl. S dotazem, zda předložený vzorek splňuje požadavky na výkonost stanovené v zadávacích podmínkách, se zadavatel obrátil rovněž na výrobce, společnost IBM. Výrobce konstatoval, že od předloženého vzorku lze očekávat výkony nejméně poloviční, nežli od stejného výrobku za předpokladu, že by byl osazen dvěma procesory. Vzhledem k tomu, že hodnoty, kterých nabízený server dosahuje se dvěma procesory, mírně překračují požadované hodnoty, nelze očekávat, že by stanovenou hranici překonal s jedním procesorem. Vzorek tak požadavkům neodpovídá. I za předpokladu, že by zadavatel připustil v rámci kvalifikačních předpokladů předložení nového vzorku, musel by nabídku vyřadit ve fázi posouzení, neboť samotná nabídka dva procesory neuvádí. Nabídku již nelze po lhůtě pro její podání měnit. Pokud by k tomuto došlo, byly by porušeny zásady rovného zacházení a nediskriminace.*

V bodu 4 přílohy č. 2 zadávací dokumentace zadavatel stanovil požadavek na *4 jádrový procesor architektury x86*, přičemž vyžadoval dodržení určité minimální výkonnosti procesoru. Tuto výkonnost specifikoval odkazem na testy firmy SPEC (Standard Performance Evaluation Corporation). Konkrétně se mělo jednat o dosažení níže uvedených bodových skóre v testech SPECint2006 a SPECfp2006.

- 31 bodů v benchmarku s názvem SPECfp2006
- 26 bodů v benchmarku s názvem SPECint2006
- 197 bodů v benchmarku s názvem SPECint_rate2006
- 160 bodů v benchmarku s názvem SPECfp_rate2006

V tomtéž článku zadávací dokumentace zadavatel k požadavkům na server uvedl:

Specifikace ONLINE serverového řešení:

Každý server se SW v konfiguraci, v jaké ho nabízí uchazeč, musí kapacitně zvládnout minimálně 3 současně probíhající ONLINE převody hlasu na text tak, aby nedocházelo u jednotlivých převodů ke zpoždění oproti převodu plným klientem na dodaném notebooku. Zároveň nesmí dojít ke snížení kvality rozpoznávání.

Stěžovatel je nucen v první řadě konstatovat, že rozhodnutí o vyloučení je v rozporu s § 60 odst. 2 zákona. Podle něj veřejný zadavatel bezodkladně písemně oznámí dodavateli své rozhodnutí o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení s uvedením důvodu. V předmětném případě se

zadavatel omezil na obecné konstatování, že stěžovatelem předložený vzorek serveru nesplnil požadované technické parametry, aniž však jakkoli specifikoval, o které parametry se jedná a v čem nebyly splněny. Rozhodnutí o vyloučení je tak rovněž v rozporu se zásadou transparentnosti zadávacího řízení zakotvenou v § 6 zákona. Rozhodnutí o vyloučení je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění, a stěžovatel nemá možnost se proti němu účinně bránit konkrétními argumenty.

Stěžovatel nicméně nevylučuje, že jím předložený vzorek serveru nemusí nezbytně odpovídat všem technickým parametrům uvedeným v zadávacích podmínkách veřejné zakázky. Objektivní skutečností totiž je, že neexistuje žádný čtyřjádrový procesor, který by výkonnostní parametry vymezené zadavatelem splňoval. Těch je možné dosáhnout pouze za využití několika procesorů, což však zadávací podmínky explicitně neumožňují. V této souvislosti stěžovatel odkazuje na znalecký posudek č. 2367/2012 zpracovaný Prof. Ing. Vladimírem Smejkaem, CSc. LL.M. (dále jen „znalecký posudek“), v němž je v čl. 3.2 bodu 2 k této problematice uvedeno: *Lze rovněž souhlasit s tvrzením IBM, že v dnešní době není na trhu 4 jádrový procesor architektury x86, který by byl schopen dosáhnout [zadavatelem požadované] skóre ve sloupci Base... V době zadání VZ nebylo možno počítat s dostupností takových systémů a proto se zadání tohoto typu může jevit jako nemožné. Rovněž odpověď v Dodatečných informacích neposkytla prakticky žádné vysvětlení, natož vyjasnění, co je přesně požadováno.* Znalecký posudek stěžovatel přikládá k těmto námitkám.

Z toho je patrný vzájemný rozpor mezi požadavky zadávacích podmínek na výkonnost a počet procesorů. Stěžovatel tak byl při prokazování kvalifikace postaven před rozhodnutí, zda pominout požadavek zadavatele na jeden procesor či na požadovaný výkon. Rozhodl se doložit vzorek serveru s jedním čtyřjádrovým procesorem, kterým ve spojitosti s nabízeným aplikačním vybavením splňoval kvalifikaci v pravém významu tohoto pojmu, jak jej upravuje zákon.

V podobné věci již Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vydal rozhodnutí č.j. ÚOHS-S244/2011/VZ-12136/2011/510/HOd ze dne 30.8.2011, ze kterého stěžovatel cituje podstatné: *V obecné rovině Úřad s ohledem na zachování zásady transparentnosti a stejného zacházení se všemi uchazeči konstatuje, že v situaci, kdy je zadávací podmínka vymezena nejednoznačně a umožňuje různou interpretaci ze strany uchazečů o veřejnou zakázku, nelze tuto interpretaci (odlišnou od původního záměru zadavatele) vykládat k tíži tohoto uchazeče. Ve vztahu k zadávacím podmínkám, jež jsou zadavatelem stanoveny nejednoznačně, neurčitě a způsobem umožňujícím rozdílný výklad, Úřad konstatuje, že nesplnění takových nejasných zadávacích podmínek nemůže mít za následek vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení.*

III.

Podle § 17 písm. e) zákona se kvalifikací dodavatele rozumí způsobilost dodavatele pro plnění veřejné zakázky.

Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona může veřejný zadavatel k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky požadovat vzorky, popisy nebo fotografie zboží určeného k dodání.

Podle § 56 odst. 7 písm. c) zákona je veřejný zadavatel ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení vymežit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky.

Z vymezení pojmu „kvalifikace“ tak, jak je provedeno shora citovaným ustanovením zákona, je zřejmé, že se nejedná o pouhé formální splnění libovolných požadavků zadavatele resp. technických vlastností v případě požadovaných vzorků. Požadavky na kvalifikaci musejí být stanoveny tak, aby byla prokázána reálná schopnost dodavatele poskytnout plnění veřejné zakázky, a to způsobem, jenž vyhoví cílovému stavu, který požaduje zadavatel v zadávacích podmínkách. S tím plně koresponduje ustanovení zákona o tom, že zadavatel je povinen vymežit minimální požadovanou úroveň splnění kvalifikace tak, aby odpovídala předmětu plnění veřejné zakázky resp. tomu, čeho má být splněním zakázky dosaženo. Je přitom svrchovaným právem zadavatele vymežit předmět plnění v souladu s jeho potřebami, nicméně těsná provázanost požadavků na kvalifikaci a předmětu plnění je dána zákonem a musí být zachována.

V tomto případě zadavatel jako součást splnění kvalifikace požadoval rovněž předložení vzorku nabízeného serveru. Technické parametry serveru tak mají povahu minimální úrovně splnění předmětného kvalifikačního předpokladu. Proto se zde musí uplatnit bezprostřední souvislost mezi technickými parametry serveru a předmětem plnění veřejné zakázky. Nestačí bez dalšího vyžadovat formální splnění určitých číselných hodnot, které částečně charakterizují výkon nabízeného serveru. Je nutné vzít v úvahu především skutečnosti rozhodující pro výkon serveru a dále způsob, jímž dotyčný server pracuje s aplikačním vybavením, jež je hlavní částí předmětu zadávané veřejné zakázky. Jinými slovy, není rozhodující především to, zda server vyhovuje určitým SPEC testům, ale to, zda způsob, jímž server využívá software, umožňuje využít jeho výkon a tedy splnit požadavky zadavatele na předmět a způsob plnění veřejné zakázky.

Ze zadávací dokumentace vyplývá, že zadavatel stanovil v souvislosti s požadavky na výkon serveru pouze několik hodnot SPEC testů, jímž má server vyhovět. Takový požadavek je ovšem hrubě zjednodušený, neboť výkon serveru má přímou souvislost s výkonem použitého procesoru, který dnes stojí na dvou pilířích, a to taktovací frekvenci a počtu jader.

K růstu frekvence procesorů docházelo velmi dlouhou dobu, přičemž se zvyšovala cirka na dvojnásobek každé dva roky. Nicméně tento vývoj je již minulostí. Kolem roku 2004 nastala fáze stagnace, a od té doby zůstávají frekvence procesorů přibližně na stejných hodnotách. Dnes již není frekvence rozhodujícím faktorem a nelze ji využít jako srovnání ani mezi kompatibilními procesory různých výrobců.

Jediným motorem růstu výkonu procesorů je tak v současnosti zvyšování počtu jejich jader. Zvyšování počtu jader je v podstatě vynuceno fyzikálními omezeními. Integrací většího počtu jednodušších jader je teoreticky možné dosáhnout při stejné výrobní technologii na stejné ploše křemíku mnohem vyšší výpočetní výkon, než použitím jediného složitějšího jádra. Dnešní výkonné procesory jich zpravidla mají mezi čtyřmi až šesti. Závislost mezi jejich počtem a celkovým výkonem procesoru je však mnohem komplexnější, než u prostého zvyšování frekvence celého procesoru. Zdaleka neplatí, že vyšší počet jader automaticky znamená vyšší podaný výkon.

Schopnost konkrétní aplikace vytěžit dostupný výkon procesoru záleží výhradně na tom, zda je naprogramována takovým způsobem, že umí využít více jader v procesoru. Běžné aplikace to neumějí a využívají naplno pouze jedno jádro. Zbývající jádra jimi zůstávají nevyužita a z pohledu uživatele běží aplikace se zlomkovým výkonem, který jí je ze strany procesoru teoreticky k dispozici. Příčinou je již samotná koncepce většiny dnešních počítačů a aplikací pro ně, která vychází z myšlenek pana von Neumanna formulovaných v době kolem druhé světové války. Počítače postavené na základě těchto myšlenek (tj. počítače s tzv. von Neumannovou architekturou) jsou v zásadě sekvenční, a počítají jen s jediným „hlavním“ výpočtem, probíhajícím postupně, neboli sekvenčně, na jediném procesoru nebo jeho jádru.

Dnes mají procesory zpravidla více jader, případně se jich dá použít v jednom počítači více najednou. Pokud však má být využit výkon dostupný v takovém počítači, musí být použita aplikace, která je přímo napsána a zkompilována (zpracována do instrukčního kódu procesoru) do podoby, která podporuje souběžné provádění více různých výpočtů na více jádrech. Tento způsob programování je nazýván paralelismus neboli práce s více vlákny. Paralelizace je v mnoha případech nesnadnou úlohou. Přináší nutnost řešení nepopulárních záležitostí jako synchronizace vláken, deadlocky a podobně. Není tedy divu, že většina běžných aplikací není tímto způsobem naprogramována. Z posledně uvedeného vyplývá, že technický kvalifikační předpoklad na výkon nabízeného serveru musí být v případě předmětné veřejné zakázky posuzován v kontextu aplikace, která bude na serveru provozována. Rozhodující skutečností přitom je, zda tato aplikace dokáže využít dostupný výkon serveru či nikoli. To však zadavatel při posuzování kvalifikace očividně pominul, jak je zřejmé též z dále uvedeného.

Po zvážení výše popsaného nevhodného přístupu zadavatele ke stanovení požadavků na vzorek serveru se stěžovatel rozhodl při prokazování splnění kvalifikace abstrahovat od objektivně nesplnitelného požadavku zadavatele na server s jedním čtyřjádrovým procesorem a zaměřit se na prokázání svojí reálné schopnosti splnit veřejnou zakázku s využitím serveru, jehož vzorek

byl zadavateli předložen, a to ve spojení s aplikačním vybavením, které umožní reálně využít možný výkon serveru.

IV.

Zpětným pohledem je zřejmé, že průběh zadávacího řízení dal přístupu stěžovatele za pravdu. Z pohledu odevzdaných nabídek a následného posouzení vzorků serverů v rámci kvalifikace, se jeví zadavatelem vymezené požadavky na výkon serveru jako nesprávné a bez souvztažnosti k předmětu zakázky. Jde například o to, že test výkonnosti SPECint2006 ke svému běhu nevyužívá více jader, i když jimi testovaný procesor disponuje. Viz zdroj [Wikipedia](#), ze kterého stěžovatel cituje: *If a single CPU has multiple cores, only a single core is used; hyper-threading is also typically disabled.* Výsledky takového testu objektivně zobrazují výkonnost procesoru pouze pro aplikaci, která nedovede využít všechna dostupná jádra. I u ostatních testů záleží na tom, jakým způsobem byly testovací úlohy zkompileovány a zda běžely s podporou více jader a paralelního zpracování vláken. Ani u testů definovaných nebo realizovaných společností SPEC to není vždy automatické. Testovací úlohy jsou prvotně zformulovány ve vyšších programovacích jazycích C, Fortran a Java. Výsledný strojový kód testu, tedy aplikace, jež na počítači skutečně běží, je kompilován pro různé platformy a druhy počítačů individuálně a tedy s možnými odlišnostmi.

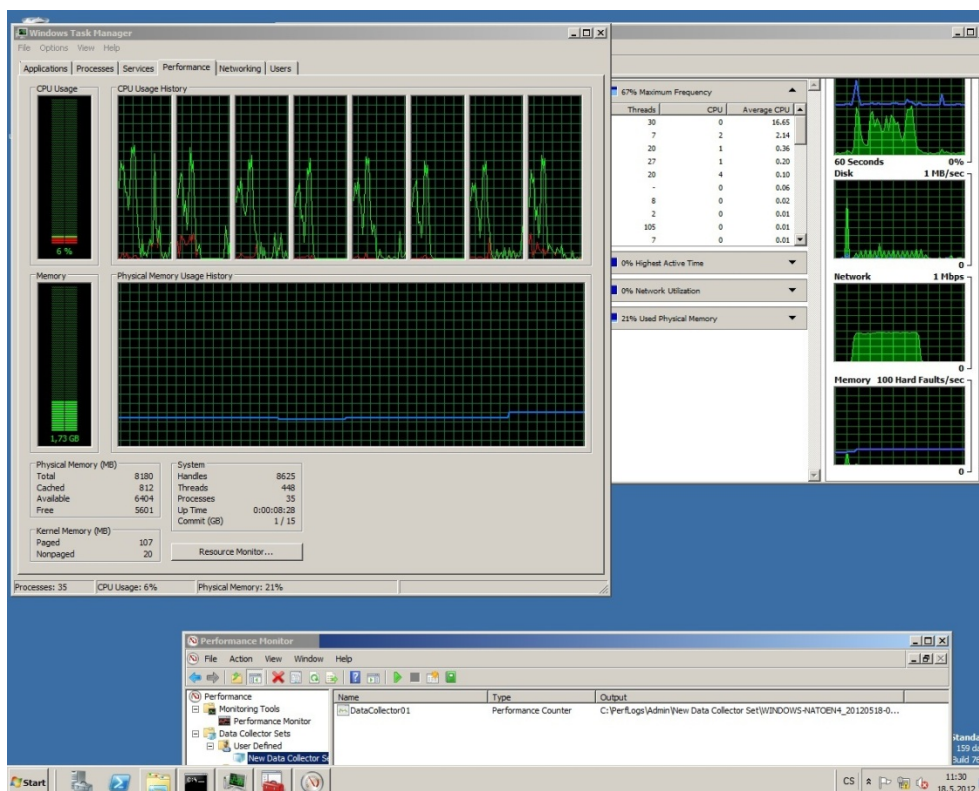
Zde je na místě vyjasnit, proč a za jakým účelem zadavatel výkon serverů vlastně požaduje. Podle názoru stěžovatele nejde a nemůže jít o samoúčelné naplňování jakýchsi abstraktních parametrů, ale o naplnění konkrétního cíle veřejné zakázky. Tím je schopnost serverů obsluhovat určitý počet současně připojených diktujících, v tomto případě nejméně tří. Zadavatel zřejmě vycházel z předpokladu, že čím vyšší je výkon procesoru, tím větší počet diktujících může být. To je však mylná úvaha, neboť zadavatel nevzal v potaz, že výkonnost aplikace, a tedy i okruh současných diktujících, může být dramaticky ovlivněna tím, jak aplikace dostupný výkon procesoru využívá.

Závažnost právě uvedeného se názorně projevila během vlastního posouzení předložených vzorků. Aplikace na rozpoznávání mluveného slova, běžící centrálně na serveru, je ideálním kandidátem na programování s využitím paralelismu a zpracování více vláken naráz. Tak, aby využila více jader serverových procesorů, a mohla obsloužit co nejvíce diktujících. Aplikace, jež je obsahem nabídky stěžovatele, takto naprogramovaná je.

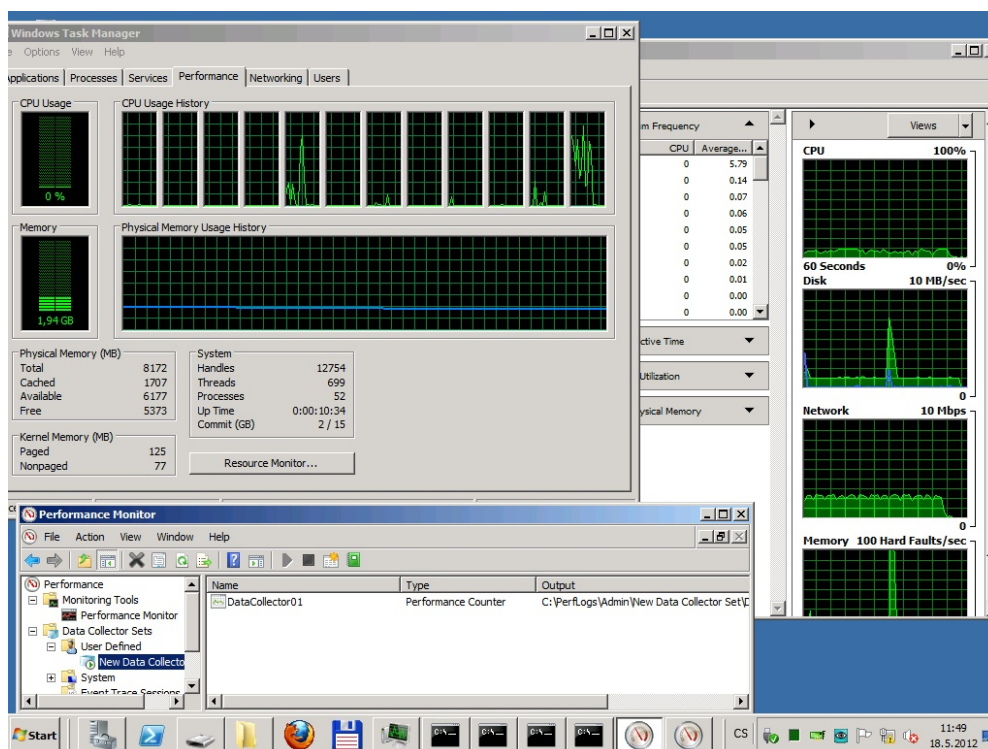
Aplikační jádro využívá paralelizaci postavenou na rozdělení celé úlohy rozpoznávání řeči na velké množství paralelně zpracovávaných výpočetních úloh a jejich efektivním řízení a výměně dat. Tímto způsobem je možno využít téměř libovolný počet dostupných procesorových jader (CPU), přičemž procento jejich využití jen mírně klesá s jejich narůstajícím počtem. Aplikace navíc umožňuje využití procesorů grafických karet (GPU) různých výrobců (NVIDIA, ATI/AMD, INTEL), což snižuje zatížení vlastních procesorových jader a tím snižuje požadavky na jejich

výkon. Při obsluze vyššího počtu současně připojených diktujících pak není pro každého diktujícího spuštěn samostatný proces, který by s ostatními procesy soutěžil o výkon procesorových jader. Dostupný výkon všech procesorových jader je tak dynamicky rozdělován mezi připojené diktující podle aktuálních požadavků vyplývajících z obsahu přenášeného zvukového signálu. Takto je možno efektivně využít 100 % výkonu všech CPU (a popř. i GPU) jader serveru.

Způsob, jakým aplikace stěžovatele vytěžovala všechna 4 dostupná jádra (zobrazených 8 díky technologii hyperthreading), byl hodnotící komisi snadno viditelný na obrazovce testovaného vzorku. (Následující obrázky byly pořizeny hodnotící komisí v průběhu testování dne 18. 5. 2012 za účasti obou uchazečů.)

Naopak aplikace vybraného uchazeče vytěžovala jediné jádro, ačkoliv běžela na serveru, jenž jí dával k dispozici 6 jader procesoru (zobrazených 12 díky technologii hyperthreading). I to je patrné z obrazovky testovaného vzorku.

Ačkoliv vybraný uchazeč nabídl procesor, který odpovídá formálním požadavkům zadání, použitá aplikace využívá pouze jedno jádro. Faktické plnění veřejné zakázky vybraným uchazečem tak (v části online serverového řešení) neodpovídá způsobu, který požadoval zadavatel. Jinak by byla podmínka minimálně čtyřjádrového procesoru v zadávací dokumentaci stanovena bezúčelně.

Z výše uvedeného vyplývá jeden překvapivý, nicméně zcela reálný fakt. Schopnosti jednotlivých uchazečů, jak vyhovět požadovanému počtu současně diktujících, případně tento počet zvýšit, nejsou dány jen hrubým teoretickým výpočetním výkonem nasazených procesorů, ale hlavně způsobem, jakým nabízená aplikace umí dostupný výkon využívat. V extrémním případě, pokud jedna aplikace vytěžuje procesor efektivně a druhá nikoliv, může být pořadí výhodnosti dokonce opačné, než vychází podle bezrozměrných ukazatelů společnosti SPEC.

V.

Stěžovatel uzavírá, že v zadávacím řízení byly podány dvě nabídky, přičemž každá z nich se vyrovnala se splněním kvalifikace, pokud jde o požadované vzorky, jiným způsobem. Po posouzení kvalifikace obou uchazečů vyšlo zřetelně najevo, že požadavky zadavatele na technické parametry vzorku nabízeného serveru byly vymezeny nevhodně a bez uvážení bezprostředních souvislostí mezi serverem a na něm provozovanou aplikací. Lze říci, že tyto požadavky de facto nebyly kvalifikací ve smyslu skutečného významu tohoto pojmu. Tyto

skutečnosti však nebyly seznatelné dříve, pouze na základě seznámení se s textem zadávacích podmínek.

Shodně s výše uvedeným je v čl. 3.2 již dříve citovaného znaleckého posudku uvedeno: *Znalec má navíc jisté pochybnosti, zda má smysl v daném případě zadávat výkonové parametry tak detailním způsobem, jak je uvedeno v ZD, má-li server sloužit výlučně a pouze pro automatické rozpoznávání hlasu a přepisu řeči do písemné formy. Výkonové zadání je dáno požadavkem uvedeným výše... a vhodnější je, ponechat volbu typu, modelu a konfigurace serveru z hlediska disponibilního výkonu plně na dodavateli, neboť schopnost splnit požadavek Zadavatele na minimálně 3 současně probíhající ONLINE převody hlasu na text je dána nejen výkonem hardware, ale i vlastnostmi nabízeného software na rozpoznání hlasu.*

Vybraný uchazeč doložil vzorek serveru, který snad vyhověl z hlediska SPEC testů, nicméně tento server využívá k práci s dodávaným aplikačním vybavením jediného jádra, což nevyhovuje požadavkům zadavatele na způsob plnění veřejné zakázky, které zahrnují mj. požadavek na alespoň tři současně diktující. Naopak stěžovatel, jehož vzorek možná nenaplnil všechny hodnoty SPEC testů zmíněné v zadávacích podmínkách, předpokládá plnění veřejné zakázky s pomocí aplikace, která rovnoměrně využívá všechna čtyři jádra, a tak v plné míře vytěžuje výkon serveru a beze zbytku vyhovuje požadavkům zadavatele na nejméně tři současně diktující a tedy na očekávaný výsledek plnění veřejné zakázky.

Veřejná zakázka tak byla paradoxně přidělena vybranému uchazeči, ač neprokázal reálnou schopnost jejího splnění v souladu s požadavky zadavatele. Naopak stěžovatel byl vyloučen pro nesplnění nevhodně stanovených technických parametrů, přestože je mimo jakoukoli pochybnost schopen zakázku řádně splnit. Smysl a účel kvalifikace tak byl postupem zadavatele zcela popřen, a to výlučně na úkor stěžovatele.

VI.

Vzhledem k popsaným skutečnostem považuje stěžovatel za prokázané, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel postup

- podle § 59 odst. 1 zákona, když nesprávně posoudil prokázání splnění kvalifikace stěžovatele z hlediska zákona, neboť schopnost stěžovatele plnit veřejnou zakázku byla jednoznačně prokázána,
- podle § 60 odst. 1 zákona, když rozhodl o vyloučení stěžovatele z účasti v zadávacím řízení, ačkoli stěžovatel je prokazatelně způsobilý pro plnění veřejné zakázky,
- podle § 60 odst. 2 ve spojení s § 6 zákona, když v rozhodnutí o vyloučení uvedl pouze obecné důvody, což činí toto rozhodnutí nepřezkoumatelným a stěžovatel se proti němu nemůže bránit konkrétními argumenty; jedná se zároveň o porušení zásady transparentnosti,

- podle § 17 písm. e) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. e) zákona, když vymezil požadavky na technické kvalifikační předpoklady týkající se vzorku nabízeného serveru, aniž by prokazovaly schopnost dodavatelů plnit veřejnou zakázku a vztahovaly se k předmětu plnění veřejné zakázky objektivním způsobem; zmíněné porušení zákona se přitom projevilo až v průběhu posuzování kvalifikace, přičemž stěžovatel je nemohl předjímat ve lhůtě pro podání nabídek,
- podle § 81 odst. 1 zákona, když rozhodl o přidělení veřejné zakázky vybranému uchazeči, ačkoli nabídka stěžovatele byla výhodnější v obou hodnotících kritériích (nižší cena, vyšší přesnost diktátu), a tak měla být vyhodnocena jako nejvhodnější.

Výše uvedená porušení zákona, jichž se dopustil zadavatel, měla zásadní vliv na okruh hodnocených nabídek, a ovlivnila proto podstatně výběr nejvhodnější nabídky. Stěžovateli v důsledku postupu zadavatele vznikla újma, neboť jeho nabídka nebyla vybrána jako nejvhodnější, k čemuž by muselo dojít, pokud by jej zadavatel neoprávněně nevyločil z účasti v zadávacím řízení.

VII.

Stěžovatel se domáhá, aby zadavatel bez zbytečného odkladu po obdržení těchto námitek přijal opatření k nápravě výše označených porušení zákona, a to zejména tak, že

- **zruší rozhodnutí o vyloučení stěžovatele z účasti v zadávacím řízení a veškeré navazující úkony, zejména rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky,**
- **provede nové posouzení kvalifikace uchazečů a**
- **provede nové posouzení a hodnocení nabídek v souladu se zákonem a zadávacími podmínkami veřejné zakázky,**

případně, pokud zadavatel neučiní výše uvedené nápravné opatření, aby

- **zadávací řízení zrušil.**